

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 19. december 2005
Kontor: 2.ø.kt.
J.nr.: 2005-2413-492
Sagsbeh.: NMJ
Fil-navn: fudv01/hør 1

Resumé af høringsvar vedr. Finansieringsudvalgets rapport om et nyt tilskuds- og udligningssystem

Finansieringsudvalgets rapport blev den 2. december 2005 sendt til høring hos KL, ARF, Københavns og Frederiksberg Kommuner med frist den 16. december 2005.

1. KL

KL udtrykker tilfredshed med, at Finansieringsudvalget har overvejet de forslag, som KL tidligere har fremsat. Det drejer sig om fordeling af bloktilskuddet efter folketal, bedre udligning af udgiftsbehov i forhold til overførsler samt en statslig overtagelse af finansieringen af momsudligningen.

KL finder, at den kommunale skatteudskrivningsret er et bærende element i lokaldemokratiet. KL kan derfor ikke støtte en indskrænkning af kommunernes skattegrundlag. Endvidere finder KL, at følgende forhold ikke bør indgå i den kommende reform:

- Obligatorisk statsgaranti.
- Ophævelse af skattedelingen mellem kommunerne i forbindelse med borgernes flytning.

KL støtter udvalgets overvejelser om forhøjelse af vægten af det sociale udgiftsbehov.

KL nævner, at foreningen tidligere har foreslået en forhøjelse af den statslige refusionssats for førtidspension og ledighedsydelse fra 35 til 50 pct. KL finder fortsat, at det vil være den mest direkte måde at sikre større udligning af disse udgifter. Alternativt foreslår KL et højere udligningsniveau i forhold til overførsler. Det er derfor KL's opfattelse, at det bør sikres, at vægten af det sociale udgiftsbehov automatisk tilpasses de sociale udgifter andel af de samlede kommunale udgifter.

KL finder det fornuftigt, at det amtslige skatteprovenu – bortset fra den del, der går til sundhedsbidraget – overføres til kommunerne. KL kan i den forbindelse støtte den model for overførslen af skatter, der indgår i Finansieringsudvalgets modeller.

KL finder det vigtigt, at der primo 2006 skabes klarhed over kommunernes fremtidige finansiering.

Endelig bemærker KL, at KL ikke ønsker at tage stilling til den konkrete fordeling mellem kommunerne. Det drejer sig f.eks. om udligningsniveau og indførelse af udligning af selskabsskat og pensionsafgifter.

2. Københavns Kommune

Københavns Kommune støtter Finansieringsudvalgets overvejelser om en forenkling af systemet gennem afskaffelse af en række særordninger og gennem indførelse af et nettoudligningssystem.

Med hensyn til incitamentet til at skabe økonomisk vækst finder Københavns Kommune, at forslaget om udligning af selskabsskat og fuld udligning af indkomster over 400.000 kr. snarere forringer end styrker incitamentet. Det samme gælder efter kommunens opfattelse overvejelserne om sænkning eller afskaffelse af hovedstadsudligningen.

Københavns Kommune finder, at hovedstadsudligningen er med til at sikre, at hovedstadsområdet kan fungere som et sammenhængende byområde med et nogenlunde ensartet skatte- og serviceniveau. Hvis hovedstadsudligningen svækkes, vil det medføre en forringelse af skat/serviceforholdet i Københavns Kommune og dermed svække kommunens tiltrækningskraft for højt kvalificeret arbejdskraft.

Københavns Kommune finder, at en udligning af selskabsskat vil forringe kommunernes incitament til at tiltrække virksomheder.

Københavns Kommune finder, at en fuld udligning af provenuet af indkomster over 400.000 kr. vil forringe kommunernes incitament til at bistå og udvikle vidensintensive arbejdspladser. Kommunen bemærker endvidere, at det vil medføre et tab for alle kommuner i hovedstadsområdet. Forslaget bør efter kommunens opfattelse endvidere ses i sammenhæng med de regionale forskelle i levevilkår.

Med hensyn til boligstøtteudligningen i hovedstadsområdet bemærker Københavns Kommune, at en afskaffelse af denne ordning vil forringe kommunernes incitament til at bygge almene boliger og ældreboliger. Kommunen frygte endvidere, at en afskaffelse af boligstøtteudligningen vil medføre, at omfanget af byfornyelse vil falde drastisk.

Københavns Kommune støtter forhøjelsen af vægten af de sociale kriterier i udligningen af udgiftsbehov, men kommunen finder, at det bør overvejes at forhøje vægten yderligere.

Københavns Kommune finder ikke, at der bør indgå et tilgængelighedskriterium i et nyt udligningssystem. Kommunen finder, at det nye kommuner er større og mere robuste end de tidligere kommuner, og at derfor ikke er behov for et tilgængelighedskriterium til erstatning for grundtillægget.

Københavns Kommune er imod en forhøjelse af udligningsniveauet i landsudligningen, som vil medføre overførsel af yderligere midler fra hovedstadsområdet til resten af landet.

Københavns Kommune støtter den foreslåede ændring af indvandrerudligningen, som i højere grad tager højde for de faktiske udgifter.

Københavns Kommune er principielt modstander af indførelse af obligatorisk statsgaranti, som vil reducere de kommunale frihedsgrader betydeligt.

3. Frederiksberg Kommune

Frederiksberg Kommune finder, at etableringen af større kommuner giver mindre behov for udligning. Det betyder, at de betydelige beløb, der hidtil er overført fra Frederiksberg Kommune og hovedstadsregionen til resten af landet, bør nedsættes.

Kommunen finder, at regionale forskelle i omkostninger skal indarbejdes i udligningen. Det gælder både forskelle i de kommunale omkostninger og forskelle i borgernes rådighedsbeløb efter skat, udligning og boligudgifter mv. Kommunen finder, at det kan indarbejdes gennem en nedsættelse af udligningsniveauet.

Kommunen finder, at finansieringssystemet skal understøtte incitamenterne til at skabe økonomisk vækst. Kommunen finder derfor ikke, at der bør indføres en særlig høj udligning af skatteprovenuets af de høje indkomster. Kommunen finder heller ikke, at der skal ske yderligere udligning af provenuet af ejendomsværdiskat og aktieindkomster. En forhøjet udligning på disse områder vil medføre en forøgelse af overførslerne fra hovedstadsområdet til resten af landet.

4. Amtsrådsforeningen

Amtsrådsforeningen har ingen bemærkninger til Finansieringsudvalgets modeller. Det er Amtsrådsforeningen holdning, at kommunerne i videst muligt omfang bør sikres muligheder for at medfinansiere sundhedsudgifter og regionale udviklingsopgaver.

Det kommunale finansieringssystem bør ikke modvirke de incitament, der har ligget til grund for beslutningerne om regionernes finansiering.